

МАЙЧИНИЯТЪ СЪВЕТЪ

— Той както брънка по брънка майката плетеше вълнения чорапъ, почука се, вратата се отвори и раздавачътъ Никола подаде телеграма. Нишката престана да се ниже, ржцетъ се отпустнаха, и две очи, пълни съ изненада и тревога, изпитателно се впиха напредъ.

Раздавачътъ разбра. Той е носилъ съ стотици телеграми, где радостни, где тжжни или безразлични, и неговата опитностъ го бѣше научила какъ да постъпи и сега.

— Не се плаши, како Бяно, радостна е — Минчо си идва, каза Никола и си замина.

— Живъ да си, Кольо, поблагодари майката, развълнувана отъ внезапната радостъ, остави